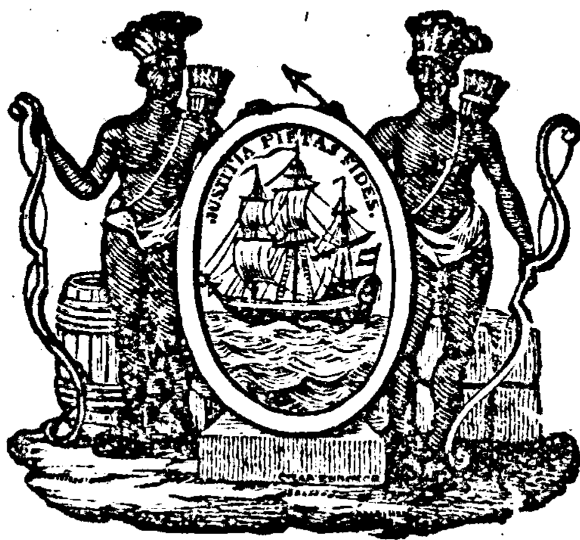
A°. 1840. **N°. 51.**

VRIJDAG, DEN 26sten JUNIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 25 *Junij* 1840.

(23797) Alzoo G. L. RÖPERHOFF, als Eigenaar van den Grond *l'Hermitage*, gelegen aan de weg van *Wanica* in de nabijheid van den Post POELEPANTJE, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit te erlangen van een stuk land, gelegen aan de weg van *Wanica* tusschen gemelden Grond *l'Hermitage* en 's lands Grond *Boniface* en grenzende ten westen aan de Gronden van wijlen MORDECHAI- en RAPHAEL FERNANDES.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben, dan genoemde adressant, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te zenden alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Nieuwstijdingen.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 5 Mei 1840.

Hollandsche Berigten.

AMSTERDAM, 29 April.

De feestviering van het 50jarig bestaan van het Amsterdamsch 2de Departement der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*. is gisteren op eene wijze gevierd, welke aan de bedoeling volkomen beantwoord heeft, en die aan de ontwerpers en uitvoerders der inrigting van dezelve tot eer en lof verstrekt. Van de plegtigheid op gisteren ochtend in de Remonstrantsche kerk, hebben wij in ons blad van gisteren reeds gesproken. Thans hebben wij er bij te voegen hoe het feest door de vroeger aangekondigde vriendschappelijke bijeenkomsten in Groot Frascati, Odéon en het gebouw der Maatschappij is voortgezet. Te dien einde was eerstgenoemd lokaal smaakvol en luisterrijk versierd. Hoewel de wijze, waarop de decoratien aangebragt waren, reeds voorbarig en onbescheiden aan het publiek was medegedeeld, maakten dezelve bij het inkomen toch een aangenaam en treffend effect. De geheele zaal was met draperien van rood vlaggendoek en wit neteldoek, door rosetten opgenomen, gegarneerd, terwijl in de vier hoeken onderscheidene tropheën prijkten. In iedere nis was een keur van fijne bloemen, die eene aangename geur verspreiden, aangebragt, en op elken spiegel, met loof behangen, stond eene toepasselijke inscriptie geschreven. Tusschen de kolommen, die met guirlandes waren omslingerd, bevonden zich als het ware 2 traliewerken van groen met bloemen doormengd, in welks midden zich aan weêrszijden schilden bevonden met toepasselijke dichtregelen van onze vaderlandsche dichters van Hall, Klyn, Loots en Warnsinck en waarboven de wapens van Amsterdam en Edam, in welke stad de Maatschappij het eerst ontstond, prijkten. Aan het eene einde der zaal bevond zich het borstbeeld van onzen geliefden Koning en aan de tegenovergestelde zijde het portret van den stichter der Maatschappij, Jan Nieuwenhuyzen, aan wederzijden van hetwelk zich twee decoratien vertoonden, prijkende met de afbeeldingen der medailles van de Maatschappij ter gelegenheid van derzelver 25 en 50jarig bestaan geslagen. Ook het orkest en buffet waren met schilderwerk en draperien versierd. Eene overgroote menigte feestgenooten had zich reeds vroegtijdig derwaarts begeven en vervulde den ganschen avond onafgebroken de zaal, die hoe groot ook, naauwelijks zulk een talrijk schaar kon bevatten. Een welbezet orkest voerde aldaar een aantal muzijkstukken van Vaderlandsche componisten uit.

In het Odéon was de toeloop niet minder groot en zoodanig, dat gedurende een groot gedeelte des avonds het dansen schier onmogelijk was. Later echter werd hieraan een levendig deel genomen, en duurde het feest tot in den morgen voort. Het orkest bestond uit 18 personen, terwijl de dans door den Heer Voitus van Hamme gedirigeerd werd.

In het gebouw der Maatschappij, welks gevel met eene groote schitterende zon, omgeven van nationale vlaggen, en met de fakkel der verlichting, fraai geïllumineerd was, werd ook, gedurende den avond van tijd tot tijd bezocht. Ten 1 ure toen aldaar een groot aantal feestvierenden bijeengekomen waren, werd een feestzang, met afwisselende koren, door den T. J. Kerkhoven vervaardigd, rondgedeeld, en door alle aanwezigen op de wijze: *Is 't u bekend*, enz., aangeheven. Ten slotte droeg onze geliefde volkszanger de Heer Vrugt op algemeen verzoek, 2 coupletten van het volkslied voor, die met den grootsten bijval toegejuicht werden. En hiermede eindigde een feest, dat men bijna nationaal zoude kunnen noemen, en aan alle deelgenooten voorzeker voor het tegenwoordige een groot genot en voor de toekomst de bron van aangename herinneringen heeft opgeleverd. De orde werd overal gehandhaafd en alles is zonder stoornis afgeloopen.

ARNHEM, 1 Mei.

Aangaande de in de maand Januarij ll. op den openbaren weg onder Rheden gepleegde aanranding en opgevolgde beroovingvan den persoon van A Finkelenberg, gepleegd door zekeren te Zutphen wonende visscher H. van Druten, kunnen wij thans meer bijzonderheden vermelden. — De aangerande kwam in den namiddag onder Velp, in zekere herberg, alwaar hij onder andere van Druten aantrof, welke hem eenen ring te koop aanbood en over welken verkoop eenige twist schijnt te zijn ontstaan, ten gevolge waarvan de aangerande zich angstig makende, dienvolgens, na voor van Druten vier borrels te hebben betaald, is vertrokken, wanneer hij onmiddellijk door dezen is opgevolgd en kort daarna onverhoeds aangevallen en achter overgeworpen, terwijl hij hem de knie op de borst drukte en in het aangezigt sloeg, en onder verandering van spraak zeide: *drie gulden zult gij geven*, bij welke gelegenheid hij voor ongeveer zeven gulden is bestolen geworden, hebbende de aangerande onder het worstelen zijn horologie weggeworpen. — Toen de aangerande den booswicht voor het behoud van zijn leven bad, zeide hij, *ik zal u koud maken*, terwijl wanneer de bestolene om hulp wilde roepen, van Druten hem zoo hevig op de borst knelde, dat hij geen geluid konde geven. — Kort daarna is de bestolene door de snorwagen, van Doesburg komende, ontzet geworden, welke hij toeriep: *Neem mij in Jezus naam op, zij kleeden mij tot het hemd toe uit;* hebbende de booswicht zich niet ontzien bij het rijtuig te blijven staan, den voerman toeroepende: *Rijd maar door, het is een smeerlap*, hij heeft eenen gouden ring van mij gekocht.

— Men meldt uit HARDERWIJK, dd. 2 Mei, het volgende:

Gisteren hadden de ingezetenen van deze stad het lang gewenscht geluk, alhier een nieuw Kerkgebouw der Israëlitische gemeente, plegtig te mogen inwijden. De Weleerw. Zeer geleerde Heer J. Lehmans, opperabijn te Nijmegen, heeft die taak met luister en tot groot genoegen der ingezetenen verrigt. Alle autoriteiten, en een groot aantal leden van alle andere gezindheden en vreemdelingen van andere plaatsen, deze plegtigheid bijgewoond hebbende, vermeerderden dien luister. Een zeer welbezet orkest, door toonkundigen van het alhier staande algemeen depôt der landmagt No. 33, en eenige zangers dezer gemeente hebben door expresselijk daartoe vervaardigde gezangen aangename afwisseling gegeven.

Fransche Berigten.

PARIJS, 29 April.

De brieven uit Napels van 22 dezer bevestigen onze voorspellingen en drukken het zegel op onze berigten, nopens het geschil tusschen Napels en London. Wij hebben reeds gezegd, dat de Engelsche kruisers eenige koopvaardijschepen onder Napolitaansche vlag hebben bemagtigd (men noemt er 5); maar de vijandelijkheden zullen niet verder gaan. Het geschil is op het punt van geschikt te worden. In Engeland wilden eenige dolzinnigen den Prins van Capua opruijen en den oorlog tusschen de twee vijandige broeders hernieuwen. De Times heeft zelfs eene op Sicilie verspreide proclamatie der propaganda medegedeeld.

De Sicilianen wenschen tot constitutioneel Koning den Prins Carel van Capua, hoewel een Bourbon zijnde, en tot Ko-

ningin de Prinses Penelope, om dat zij eene Engelsche vrouw is en vele rijke vreemdelingen naar Palermo zoude doen komen. Prins Carel bezit te veel gezond verstand en braafheid, dan dat hij eenen door het oproerige Sicilie hem aangeboden troon zoude aannemen. Hetgeen bewijst, dat Engeland geene geheime bedoelingen koestert, is, dat een eenig nieuwsblad, de Courier, redeneringen aangaande die proclamatie behelst, en zulks om den Napolitaanschen pretendent te ontraden zich dwaselijk in eene zoo gewaagde onderneming te begeven. De moeijelijkheden met de Vereenigde Staten wegen zwaarder bij Engeland dan dit korststondige misverstand met den Koning van Napels.

— In de *Commerce* leest men:

Het bevredigingswerk in Spanje schrijdt met rasse schreden voort. Aliaga is gevallen. Morella is het laatste bolwerk, hetwelk den ontmoedigende Carlisten overblijft. Depêches van den Hertog Della Victoria aan den raad der ministers geven het meeste vertrouwen op den eindelijken uitslag van den veldtogt te kennen. Espartero gelooft, dat hij, na Arragon en Katalonie geheel tot rust te hebben gebragt, omstreeks de maand September in Madrid terug zal wezen Van de verwezenlijking dezer voorspelling hangt het lot van het constitutionnele Spanje af.

Mengelingen.

De Twee Portretten.

(Vervolg en Slot van No. 50.)

Gelukkig voor het edele meisje, dat zij door een toeval werd gered.

Denzelfden morgen, dat zij de schoone Gioconda had beloofd aan Eduard, trad eene dame in hare werkplaats.

» Ik zou gaarne een dubbel van dit portret bezitten," sprak zij, der schilderes een miniatuurportret in eene gouden lijst voorhoudende. Charlotte sidderde van het hoofd tot de voeten; het was de beeldtenis van den gewaanden Leonard."

» Dit portret is zeker dat van een' uwer nabestaanden?" sprak zij, met zulk eene onzekere stem, dat deze vraag, hoe vrijpostig ook, de dame niet beleedigde. De jonge vrouw antwoordde met eenen glimlach: » Het is dat van mijnen man."

» Van uwen man?" vroeg Charlotte diep getroffen.

Zij moest zich neder zetten, om de doodelijke bleekheid van haar gelaat te verbergen. Toen veinsde zij de miniatuur te beschouwen, en vroeg verder zonder de dame aan te zien:

» Wanneer verlangt gij deze kopij?"

» Over veertien dagen. Zij moet dienen op eenen bepaalden dag. Ik zal u wekelijks twee of driemaal bezoeken, om enkele noodige wenken te geven; het origineel niet kennende, zoudt gij welligt in de gelijkenis minder gelukkig zijn zonder mij."

» Daarover, mevrouw, zult gij zeker niet te klagen hebben, antwoordde Charlotte, met eene gesmoorde stem en bevende.

De jonge dame vertrok, eene visitekaart aan Charlotte ter hand stellende, die daarop vervolgens den naam lezende, en het bedrog nadenkende, haar gelaat met beide de handen bedekte en in tranen versmolt. Eindelijk bedarende nam zij het portret van Eduard, door haar zelve vervaardigd, en de beide afbeeldsels beschouwende, wierp zij eenen verachtenden blik op dezelve en peinsde op de geduchtste wraak.

Doch het meisje was te edel om aan eene opwelling van wraakzucht toe te geven; zij besloot te straffen door te vergeven en tevens te herstellen. — Jammer, helaas, dat de burgerlijke wet den verleider zoo moeijelijk achterhaalt en zoo genadiglijk treft! Zijne misdaad verwoest de zedelijkheid niet slechts van één leven; maar dikwerf van verschillende geslachten. Voor den roover van onschuld en eer staan geene schavotten opgerigt, en toch op dezelve behoort bij voorkeur hij. ! Wie zal de gevolgen zijner misdaad berekenen? — Gelukken zijne aanslagen, — verwoest hij de waarde, de rust, misschien de zaligheid van een onschuldig wezen, — ongestraft, met opgeheven hoofde treedt hij rond, en indien zij mislukken, de grootmoedigheid vergeeft hem.

Nog zes dagen, werd Eduard S..., als naar gewoonte bij Charlotte ontvangen. Den zevenden kwam de jonge dame terug, en stond verbaasd.

» Hoe is dat mogelijk! het portret is bijna voltooid!"

» Inderdaad."

» Het is onbegrijpelijk!" — » En toch heb ik niet druk gewerkt; maar ik ben er gelukkig in geweest."

» Ja, zeer gelukkig, want ik vind iets in uw portret, dat mijn begrip te boven gaat. Die veranderingen aan de houding van het hoofd en aan het haar hebben het zoodanig verbeterd, dat gij zelfs naar het leven de gelijkenis niet beter hadt kunnen treffen. Ik zal dit onschatbaar werk nimmer naar waarde kunnen betalen. De beste belooning, die ik u kan aanbieden, is u te laten oordeelen over het geluk, dat ik u zal te danken hebben."

Dus sprekend zette zich mevr. S.... vertrouwelijk aan de zijde van Charlotte, die, om niet verlegen te schijnen, veinsde te werken, en verhaalde haar nu tot in de minste bijzonderheden, het plan, dat zij gemaakt had. Te Meudon, bij hare schoonmoeder, was de lange afwezigheid van haren man haar ondragelijk, daar deze eerst over twee maanden zich bij haar zou vervoegen. Zijn persoon missende, wilde zij ten minste zijne beeldtenis bezitten, en had van hare moeder dit portret geleend. Met het bezit van deze kopij, waaruit hij op nieuw zoude zien, hoe zeer zij hem beminde, wilde zij Eduard, op den verjaardag van hun huwelijk, die over acht dagen inviel, verrassen.

Dit alles werd door de jonge dame met innemende bevalligheid verhaald, en door de kunstenares met treurige aandacht vernomen. Toen de beide vrouwen elkander verlieten, waren zij vriendinnen geworden.

Eduard had van Charlotte de stellige belofte ontvangen, dat hij spoedig de gewenschte miniatuur bezitten zou, en hij droomde zelfs van de mogelijkheid, dat Charlotte daarentegen zijn eigen portret zou willen behouden. Zij deed ook niets, hetwelk hem kon doen gelooven, dat in hare gevoelens eenige verandering had plaats gevonden, en de dag werd zelfs bepaald, waarop hij het schilderstuk zoude ontvangen.

Op den bepaalden dag kwam Eduard; maar hoe groot was zijne verbazing, toen de poortier, zeggende, dat mevr. T... niet was te spreken, hem een verzegeld pak overhandigde! Dit pak bevatte een portret en eenen brief. Eduard ontblootte het portret: — het was dat zijner echtgenoot.

De brief behelsde het volgende:

» Dit is het eenige portret, dat de heer Eduard S. van mij te verwachten heeft. Morgen het zijne van mevr. S. ontvangende, zal het hem gemakkelijk zijn te gissen, door welk toeval het Gode behaagd heeft mij in te lichten. Nog heeft de Voorzienigheid u gelegenheid willen geven, om uwe verkeerdheid te herstellen. Wees haar erkentelijk daarvoor, en voor de achtingswaardige gade, die zij u geschonken heeft. Heb er berouw over haar te hebben miskend, en bemin haar altijd gelijk zij u bemint; onder deze voorwaarde volgt u mijne vergiffenis, in stede van mijne verachting.

De ligtzinnige Eduard stond onbeschaamd en verplet; maar de harde les was hem heilzaam: zijne tranen vielen op de beeldtenis zijner gade, en een opregt berouw wischte later de herinnering aan zijne schuldige dwaasheid uit.

De ongelukkige Charlotte echter werd er het slagtoffer van; hare teleurgestelde liefde had eene slepende krankheid ten gevolge, die haar ten grave doed dalen.

Zoo waar is het, dat de verleider de gevolgen zijner misdaad nimmer berekenen kan.

Ter Drukkerij van Fuchs & Camps.